

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egyesség szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

Békehangok.

Enek a háborúnak csakugyan a béke a célja. Nagyobb háborút több gonoszussággal még sohasem kavartak föl; aki ma fegyverben áll, mind azért áll, hogy letehesse a fegyvert, hogy soha, vagy nagy ideig ne kelljen többé fegyvert emelnie, s magát, életét, népét, fejlődését ily rettenetes értékpusztító fennakadásnak odalöknie.

Nem volt a világtörténelemnek háboruja, melyet nagyobb és kitatóbb önfeláldozással vittak volna meg, mint e mostani; melyben oly nyíltan és őszintén csügtek volna a béke gondolatán, mint e háboru alatt.

A béke ideálja él szemünk előtt mindnyájunknak, kik sáncárokban be rendezkedtünk arra, hogy akár a világ végéig itt álljunk, de megfojtani és kismimizni ne hagyjuk magukat. A magyar parlament és a német birodalmi gyűlésen meghatóan nyílt becsületességével megmutatkozott ez. Kormány, elnökség, pártok vezérei: mind egyek voltak abban, hogy e háborúnak nem szabad elvégződnie, míg megoldást és rendezést nem hoz a világproblémákban számunkra. A világ összes sajtójában s a parlamenti

gyűléseken is felvetődött a béke kérdése, már nyíltan tárgyalják az elkövetkező béke feltételeit. Ha bármily összefüggésben a békéről elmélkednek, akkor gondolnak a békére s van okuk és lehetőségük foglalkozni a béke gondolatával. A múlt év decemberében még nem gondoltak rá... A valóság az, hogy minél becsületesebben s a legvégsőbbre eszántan kitarat minden ország a maga háboruja mellett, s egyik sem gondol arra, hogy abba hagyassa, míg el nem ért vele mindent, amiért belement: éppen, mert komolyan veszik a háborút, éppen, mert nem térnek ki semmi következése alól: a háboru annál terheesebb a számukra s a béke annál kívánatosabbnak mutatkozik előttük. Ezt a háborút senki sem fogja abbahagyni, míg vagy muszáj nem lesz vele, vagy céljait meg nem közelítette. De hogy céljait ki-ki méltányosabban tisztázza, hogy a mások sikereit s a maga eredményeit becsületesebben mérlegelje, s hogy mind elfogulatlanabb szemmel tudja meglátni, mely problémákban alakult ki már valami megoldás: arra mind erősebb nyomással fog kivétel nélkül minden felet rászoritani a kivétel nélkül minden félben mind erősebb békevág.

Semmi sem mutat arra, hogy e háboru végéhez közelednénk, de mindenki érzi, hogy nem tarthat már soká.

Mindenki vágyik rá, hogy vége legyen, s ez a kezessége annak, hogy egy pillanattal sem fog tovább tartani, mint ameddig kell tartania, — hogy vége lesz abban a pillanatban, amint egyáltalában vége lehet.

Galambok röpködnek szerteszét a nagyvilágban. Félénk, árva kis galambok. Gyenge szárnyacskájuk belehasít a fekete orkánba. Mert még mindig ordít a vihar, mely hullámhegyeket emel az égbe és hajókat taszit le a pokol fenekére. Ilyen itéletidőben csak a zivatar professzionátusai, a sirályok vannak elemükben. Annál meghatóbb, hogy a galambok kis fehér galamblelküket bedobják a bizonytalamba és szállnak-szállnak, hogy a bárkába talán-talán olajágakat is vigyenek. Az embere k pedig — hittel, vag hit nélkül reménykedve, vagy fanyalogva, mosolyogva, vagy durcásan — a békéről beszélnek.

Adjunk a vak katonáknak!

Az első regény.*

Erdész Lenke.

Ilonka ebéd után szobájába vonult vissza. Szekrényéből egy vadonatúj könyvet vett elő, melyet pár nap előtt, mikor tizenhat éves lett — unokafivéréből kapott ajándékba. Azután leheveredett a pamlagra és olvasni kezdett.

Ez volt az első regény, amelyet valaha olvasott. Nem tudta ugyan, hogy mi az, hogy mennyiben különbözik a regény Hofmann meséitől, vagy Robinson Cruzoé borzalmas történetétől. De hogy az nem lehet valami közönséges olvasmány azt sejtette, mert azt a mama rendesen eldugta előle. És ha véletlenül egy ilyen a kezébe akadt, akkor a mama mindig figyelmeztette, hogy regényt majd csak akkor szabad olvasni, ha tizenhat éves lesz.

Most tehát ő már tizenhat éves elmúlt tegnapelőtt és így felüláll minden tilalmon. Mohón, kíváncsisággal és érdekléssel fogott a tilalom alól felszabadult kis lány a titokban oly rég óhajtott olvasmányhoz.

* E kedves novella írója a gy. . . i polgári leányiskola növendéke, alig 12 éves. Talán lapunk egyszer büszke lesz rá, hogy legelőször léptette közönség elé a kétségelenül feltűnő intelligenciájú szerzőt.

Érdeklődése folyton növekedett. Nem tudta hogy miért, de mégis úgy találta, hogy a regény hőse érdekesebb, mint Robinson Cruzoé vagy az Ezeregyjé meséjének bármelyik hősejével sárkánnyal viaskodó királyfia.

Azután iszonyu irigység fogta el, midőn a regény hősnője tizenöt éves korában már hosszú ruhát kapott és bálba vitték. Nagy igazságtalanságot látott ő ebben. Mily rossz is az ő mamája, hogy neki még hosszú ruhát nem vett, sem pedig bálba nem vitte, pedig ő már tizenhat éves is elmúlt.

Tovább olvasva kárhözhatni kezdte regénye hősnőjét, mert ablakát kinyitotta és csókot dobott az ablak alatt lantozó szöke ifjunak, ki lóháton, ezüst sarkantyus csizmában, rókaprém mentével a vállán, mely ezüstláncal volt a nyakába akasztva, — várt reá és a lant hangjait dalával kísérte.

Hideg borzongás futotta át tagjait, midőn az ifju egy költőcsókot dobott fel a leánynak, ki azt ablakához erősítette, azután lement az ifjuhoz, ki őt felkapva lovára, vele együtt elvágtatott.

Szivecskéje összeszorult és már-már siratni kezdte az elrabolt leányt, mikor a mamája egy rózsaszínű új selyem ruhával és kivágott fekete lak cipővel kezébe, jött be hozzá, tudtul adva neki, hogy estére bálba mennek.

Örömmel kapta ki a mama kezéből az új ruhát. Első sorban is méregetni kezdte és fokozott örömmel tapasztalta, hogy az teljesen megfelel ama hosszú ruhának, amelyről ő oly rég ábrándozik.

Most már tehát ő is nagy lány és estére bálba is fog menni.

Lesz majd ott egy szöke ifju, kinek ezüst sarkantyú lesz a csizmáján, rókaprém menté ezüst láncsal lesz a nyakába akasztva. Azután az ablaka alá jön, lantozni és énekelni fog, de ő nem nyitja majd ki az ablakát, nem dob neki csókot és a feldobott költőcsógon nem fog lemenni hozzá.

Szivecskéje hevesen dobogott, midőn a bálterembe léptek. Félénken simult mamája oldalához, amidőn egy szöke ifju lépett hozzá és táncolni vitte.

Egy szenvedélyes pillanat tüzeében forr össze tekintetük. Ilonka megijedt, mert táncosában ugyanazt az ezüstsarkantyús ifjut ismerte fel, ki az ő regényének hősnőjét elrabolta. Megakart kérdezni tőle, hogy hova tette a leányt, de mégsem merte elárulni, hogy tud róla.

S az ifju vitte... Rohanva táncoltak a bálterem körül, mindenki csak őket nézte.

Nagyon sokat táncolt; a szünetek alig voltak elég hosszúak arra, hogy legyezőjével lehűtse kissé magát, hogy mamája megvizsgálta

Bajok a hadifogoly-munka körül.

A mezőgazdasági munkára kiutalt hadifoglyok ügyének új meg új rendeletekkel történt szabályozása még mindig nem szüntette meg a kérdés körül előfordult viszályokat és aránytalanságokat. Így például a községek utján kiadott hadifoglyok után szerződésileg kilátásba helyezett élelmezési térítéseket, amelyek csak november hó 16-ikától szüntettek be, amelyek tehát addig az időpontig az érdekelteknek kiutalták, jogosan megilletnék, egyeseknek kiutalták, másoknak azonban nem s ez az egyenlőtlen elbánás annál több felindulásra ad okot, minél inkább terjesztik merkantilis oldalról a köztvéleményben azt a hitet hogy a gazdák a hadifogoly munkások után némi élelmezési pótlékban is részesültek. Vagy jogosan járt ez az összeg minden a községek utján kiadott hadifogoly után — aminthogy tényleg így áll és jogilag teljesen világos a helyzet — s akkor ez a térítés nem egyes szerencséseknak kijutó ajándék, hanem mindenkit egyformán megillető jog, vagy nem jár ez az összeg senkinek sem s akkor ebbe is bele tudnánk nyugodni, de mindenkor egyforma elbánást követelünk.

Másik baj a hadifoglyok ruházata és felszerelése körül van. A kormányrendelet szerint ugyanis a gazdák e célra fordított, igazolt kiadásait a hadifogolytábor parancsnokságok tartoznának megtéríteni. Amde e tekintetben is a legnagyobb aránytalanságok és legeltérőbb eljárások vannak napirenden, itt is ideje volna tehát érvenyt szerezni, még pedig országsszerte egyöntetű módon, a fennálló kormányrendeletnek.

Ami pedig a jövőt illeti, üdvösnek tartanók, ha a hadifoglyok gazdasági munkára való kérelmezése a törvényhatóságok hatáskörébe utaltatnák át, ami az eljárást mindenestre gyorsítaná és egyszerűsítene. Szükséges volna továbbá a hadifoglyok ellátására vonatkozó előírásokat egységesen szabályozni s ezeket valamennyi fogolytáborra nézve kötelezővé tenni, nehogy az egyes táborparancsnokságok e téren a legellentétesebb kívánásokat támaszthassák. Ez ugyanis nemcsak fölösleges zaklatással jár a gazdákra nézve, hanem még azt a viszályt is maga után vonja, hogy gyakran egy háttérben dolgozó hadifoglyok eltartása más-más feltételekhez van kötve az élelmezés, a munkaidő, a zsold, a különjárásosságok s több tekintetben s így persze az erről tudomást szerző hadifoglyok között emiatt elégtelenség támad. A fölösleges és semmi hasznot sem hajtó, gazdasági munkához nem értő őrszemélyzet is kiküszöbölendő volna, a munkaidőnek pedig mindenestre a gaz-

dasági üzemhez nálunk szokásos munkaidőhöz kell elsimulnia, különben a hadifoglyoknak a hazai cselédséggel és munkásokkal együttesen való foglalkoztatása teljesen lehetetlenné válik.

Mintthogy tavaszra a hadifoglymunkások megfelelő kihasználása nélkül sok gazdasági üzem egyáltalában nem volna fenntartható, mindeme kérdések gyakorlatias szabályozását úgy, amint azt az OMGE ismételt felterjesztések utján kérte a kormánytól, most kell megoldani, nehogy az új gazdasági évben a régi bajok megismétlődjének, sőt még fokozódjanak is.

Az írás mestersége.

Bizony furcsa egy szenvedély ez, olyan mint az ópium szívás, vagy a hamis evés: aki egyszer megszokta, az elhagyni többé nem tudja soha. Beleőrölködik az egész idegzete, neki áldozhatja az életét; minden álmait öszetörheti, eldobhatja érte a boldogságát magától, — de hagyni nem tudja mégsem.

Aki egyszer megszokta ezeket a fehér »kutyanyelveket« maga előtt látni tisztán, hogy teleszántsa beürosorokkal, gondolatokkal, melyeket: keserves drága áron, nagy bánatokon, keresztül szerzett meg magának, — az már fel nem tud hagyni ezzel a mesterséggel soha ez életben.

Sőt mindenért ami rossz éri az életben, mindenért megvizsgálja az írás

Hányszor történik meg az emberrel, hogy: telve világfájdalommal, lemondással, keserűséggel, az életet végtelenül céltalannak, szürkének és hiábavalónak érezve — leül az íróasztala mellé és ráhajolva a papirosra ír, ír... és lám mintha már nem is volna olyan kiellen sivár az élet, mintha mégis volna célja mindennek aki s ami itt van benne!

S mégis csak szép dolog az mikor az ember gondolatait, szép érzéseit, elképzeléseit, meggyőződéseit odaszórhajja az emberek százaival vagy ezrei elé: — nesztek olvassátok, gyönyörködjétek benne, vagy gunyolódjatok felette, helyeseljétek, vagy rázzatok tagadólágot a fejeteket, dicsérjétek meg, vagy gyalázzatok le, mindegy: de én irtam, az enyémekek ezek a gondolatok amelyet belőletek ezt az érzést most kívánják.

S mennyire más amit az ember leír, mint ha ugyanezt már nyomtatásban látja maga előtt. Hányszor van úgy hogy pl. valamely részlete az írásunknak nagyon tetszik így megírva — s ime nyomtatott betűkkel olvasva: száraznak, éppen nem szépek tűnik fel; még vannak dolgok amelyeket az ember csak úgy odavetve ír le — és nyomtatásban

fedezzük csak fel azt, hogy az gyönyörűséget ad nekünk mikor olvassuk!

Aztán ragadós is az írás mestersége, elki vanja az egyik ember a másiktól. Sőt még a gyermek is! Itt van pl. az én keresztfiam, ak hét éves és a második osztályba jár. — Látja hogy én írok, hosszú kutyanyelvekre; hallja, tudja hogy ez az ujságnak lesz; hát látom ám egyik este ő is hosszú papiros szeleteket vág le és nagy buzgalommal neki kezd az írásnak; azt mondja verset ír mostan. Elvettem tőle később és olvasom a verset. Persze karácsonyról szól; miről is szól. hatna? Érdekes világot vet a hét éves gyermeklélekre a leírás. Itt adom:

Karácsony este.

Este jön a Jézus;
csönd a faluba,
a csillagok ragyogó fényesek
a hold süt minden ablakon be,
az angyal jön a menyországból,
a jógyermeknek karácsony este a
szobában minden ragyog,
a hó esik, tiszta fehér
olyan mint a puha pórna,
tiszta fehér minden,
a házak világítanak mind az arany.

Ez így volt szószerint leírva. Ebből látszik hogy a keresztfiam kétségtelenül érez magában költői ihletet. Ha így folytatja még viszi valamire, mert nekem hét éves koromban eszembe sem jutott a versírás. Csak jóval később kaptam neki, amikor az első szerelem csacsi kis bódulata lepte meg a lelkemet. De lehet hogy anélkül is neki kaptam volna.

Mindenképen furcsa, bolond egy szenvedély ez. — Hűtlen lehet az ember, mindenhez, mindenkire, mindenkire az életben, — de az írást örökös kutyahűséggel szolgálja a végső percig, míg csak ki nem hull kezéből a toll. Talán nem is az egyén maga akarja így, hanem tán valamely erősebb hatalom készíteti erre; valamely benső szózat; s addig forrong, sistereg alakul a lélekben, míg össze nem tömörül egy kerék egészé, mely vers, vagy próza formát ölt. Hogy értékes e ez a vers vagy próza, avagy értéktelen? — az aztán az író zsenialitásától függ már. Persze ebben is, mindenben a világon — több a közepes vagy selejtes mint az igazi értékes és nemes.

De mindig úgy volt az, hogy a publikum szeszélyéből már sok író vált híressé, aki tán nem érdemelte meg a dicsőséget — és sok igazi tehetség kallódott el éppen ezen okból.

S akik valamely kis vagy nagyobb hírnévhez jutnak ha megérdemlik is azoknak is mennyi irigy gancsokodást kell elszelvniük, azért mert az Isten valamivel több tehetséget észit adott nekik, mint az emberek ezreinek s millióinak szokott lenni úgy átlagosan.

Németh Böske.

egy-egy rakoncátlan hajfürtjét, mely hamvas arcát csókolva nem akart visszasimulni fejére, hogy egy-egy szállagot, csokrot feltűzzen, megigazítson, mely a táncolás hevében elvesztette a helyét. Mihelyt a zene újból megszólalt, már ott volt a szőke ifju és vitte magával tovább. Ő pedig engedte vinni magát, engedte mindaddig, míg végül a sok táncról fáradtan az ifju karjaiba omlott.

A bálból már mint nagy leány ment haza. Sok minden történt vele az estén, amiről eddig sejtelve sem volt és azon boldog tudattal feküdt párnái közé, hogy ő most már nagy leány, neki már regényt is szabad olvasnia, hosszú ruhát is kapott, sőt már bálban is volt.

Egyszer csak egy poétikus szép dal esendült fel ablaka aiatt. A dal olyan volt, mint egy szerelmes galamb bűgása, amelyet egy hárfá hangja kísér.

Pelugrott ágyából, gyorsan felöltözött, tekintett ablakán, az ablak üvegen kívül a sötétség ölekezett a köddel. Azt a szőke ifjut látta ablaka alatt, kívül a bálban annyit táncolt. Lóháton, ezüst sarkantyus csizmában és rókaprémes mentéje ezüst láncsal volt a nyakába akasztva.

Egy fájó felhőcske üt Ilonka homlokára, szép szemében felragyogott két legszebb gyöngyszem.

Ez az éj az ezeregyéj tündér éjszakába

illet. Bűvös, szerelmes éj, tele dallal, szerelemmel és két rohanó meteorral, melyek bolygó utjaikon egymásra lelvén, egyesülni óhajtanak. Mosolygott a mennybolt, apró fényes kis pontok ragyogtak az égen... a csillagok.

A lant hangjai elhalgattak; fájó csöngő hangok váltották fel azt

— Hallod a szívem dobogását, a vérem löktetését, érzed azt a szédítő, mámoros melegséget, mely meglepte a szívem?

Jöjj velem Légy enyém örökre... szeretlek... Hű bolygó leszek a világon...

Ilonka kinyitotta az ablakát, az ifju pedig egy köztélhagcsót dobott fel, amelyet ő ablakához erősített, hogy azon a szőke ifjuhoz lemenjen és vele elrobgjon. De midőn a hágsóra lepett megbottlott és a mélységbe zuhant.

A zuhanás okozta fájdalom felébresztette álmából.

Ott taláta magát a földön. Regénye ott feküdt a földön. Azután fekelet a földről és álma felett kezdett gondolkozni. És arra a szomorú tapasztalatra jutott, hogy ő még mindig az a kurta ruhás kisleány, aki akkor volt, midőn ebéd után a pamlagra dőlt első regényét olvasni.

Gulliver

A prima
kaucsuk
cipősarok
a
kaucsuk sarkok
királya

Gulliver cipő, ari kaucsukból készült

H I R E K.

Soha ki nem fogyó témája

ez a drágaság a mostani idők lapjainak. Elég tapasztalni valót ad az embernek! Tessék pl. a hus áráról szóló írás: Budapesten már csökkent a magas ár, a sertéshus kilója 3 K 20 f. a birka 1 K 80 f. a pulykának kilója 3 K 50 fillér, ezekben az utóbbi napokban! Lám ott már megérezte a lakosság, hogy a déli hadsereg óriási mennyiségű disznót, marhát rekvirált a Balkánon. Boldog pestiek! Hol vagyunk mi ezektől? Miért mondják akkor, hogy kis helyeken olcsóbb minden?

E hó 19-től kezdve a lisztárak így állnak Pesten: a főzöliszt: 58 fillér, nálunk 64—68. Miért? Talán nekünk nagyobb nehézségekbe ütközik a gabona szállítása?

Azután a fa befuvarozása! Hallottak ilyet? Egy öl fát Sümegen 24 korondért hoznak be? Most a favágás, és éppen újra megadta az ember az egy öl fa árát! Most aztán legyen tél! Nem éppen a lővészárkokban kell fázódnia, de itthol a szoba-falak között is lehet.

Míg ott az orosz vagy olasz, vagy egyéb srápnellek robbanása ijeszt rá az emberekre, itthon ezek a horribilis árak rémítik halálra a szegény lakosságot! Úgy látszik, hogy a spekulánsok nem törődnek semmivel sem, csak a maguk zsebével!

Percig sem gondolnak arra, hogy a hatóság vaskeze egyszer mégis csak lecsap rájuk.

És kell, hogy ezek a mesterséges drágítások megszünjenek. Mert végre is nem lehet a publikumnak hét (és nem két) börtöt nyuzni! Mert az a publikum is tán: ember, vagy mi?!

A 10. lovastüzér-hadosztály ezredésének köszönete.

A 10 ik lovastüzér hadosztály ezredese az alábbi köszönetet intézte Sümeg tanácsához és lakosághoz:

Sümeg város tekintetes Tanácsának és lakosságának,

Sümeg.

A 10 ik lovastüzér hadosztály pótlékparrancsnokságának jelentése alapján Sümeg város tekintetes Tanácsa és lakossága a pótlégtég beszállásolását elősegítette és a parrancsnokság valamint a beszállásolást végző tiszték irányában a legnagyobb előzékenységet tnyusította.

Van szerencsém Sümeg város tekintetes Tanácsának és lakosságának a szíves fogadtatásáért előzékenységeért köszönetemet a tisztikar és az egész pótlégtég nevében kifejeztem.

Hajmáskér, 1915 december hó 12. én.

Teljes tisztelettel

Duras
ezredes.

— Új utbizottsági elnök. Barcza László elnöknek lemondása következtében megüresedett elnöki tisztség Eimer Zsigmond orsz. képviselő személyében töltött be.

— Értekezlet. F. hó 16 án Farkas István főbíró elnökele alatt értekezlet volt, melyen Sándor Zsigmond zalaegerszegi állam-építészeti főmérnök szintén megjelent. Az értekezlet tárgya a sümegi járás törvényhatósági utaknak fedanyaggal való befedése hazi kezelésben. Az értekezlet az ajánlatot elfogadta és a fedanyagnak a helyszíntre való kifuvarozásánál a helybeli tűzérseg segítségére kilitatásba helyeztetett.

— Épít a katonaság. A helyben elszállásolt tűzérseg a jövő hét elején raktárakat és egyéb épületeket fog felépíteni.

— Ujra felülvizsgálják a besorozott 43—50 éveseket. Megbízható forrásból értesülünk, hogy a 43—50 éves népfölkelők közül azokat, akiket alkalmasnak találtak a sorozáson, újra felülvizsgálják. A honvédelmi miniszternek erre az elhatározásra a felmentés iránti való tömeges kérvények adnak okot és az a körülmény, hogy nem várt nagy számban sorozták be őket. Ezekre való tekintettel január folyamán a honvédelmi miniszter értesülésünk szerint elrendelni, hogy a besorozottak újból felülvizsgálattassanak.

— Elengedik a hadbavonultak adóhátralékát. Közudomásu, hogy a pénzügyi kormány a hadbavonultak egyenes állami adóinak és községi adótartozásának végrehajtás utján való behajtását eltiltotta és ezzel az adóvégrehajtásra vonatkozó hatósági intézkedéseket a háború végéig, illetve az adóhátralékosok katonai szolgálatának tartamig felfüggesztette. Most a kormány javaslatot terjesztett a törvényhozás elé, mely szerint a fronton szolgálatot teljesített, elesett, eltűnt, vagy hadifogságba jutott egyének állami adóhátraléka 1915. december 31-ig töröltessék.

— Uj lisztörlési arány. A kormány új rendeletet adott ki a gabonaörléséről s a rozsliszt maximális áráról. A buzát 82 százalékgig ki lehet őrlni s háromfajta liszt állítható elő: finom tészta liszt, főzöliszt s kenyérliszt. A rozslisztnek maximális ára a Dunántul, tehát nálunk is, 40 kor. 88 fillér. A buzaliszt maximális ára a régi maradt. A buza és rozskorpa követelhető legmagasabb ára a régi maradt.

— Gondoskodás a hadifogyók téli ruházatáról. Mind mostanáig meglehetősen zavar uralkodott a tekintetben, hogy ki tartozik gondoskodni a hadifogyók téli ruházatáról. Ez érdekeltek a kérdést a hadügyminiszter elé terjesztették, aki most körrendelet utján utasította az összes fogolytáborok parancsnokságait, hogy az ipari és mezőgazdasági munkára kirendelt fogyók téli ruházatáról azonnal gondoskodjanak és a mennyiben kellő ruhakészletük nincs, készpénzt bocsássanak a munkaadó rendelkezésére abból a célból, hogy ez utóbbiak maguk szerezzék be a ruhaneműket. Ezzel a rendelettel egyidőben a földművelésügyi miniszter távirati uton közölte a hatóságokkal hogy a hadügyminiszter a kérdést dülőre vitte és a fogyók ruházatának beszerzését az illetékes fogolytáborparancsnokságok kötelességévé tette.

— Burgonyánál előre kell fizetni a vasúti fuvart. Többször előfordult, hogy a vasúton szállított burgonya megfagyott s a címzett nem váltván ki, a vasút elesett a fuvardíjtól. Erre való tekintettel az államvasut elrendelte, hogy akár zsákban, akár pedig ömlesztett állapotban feladott burgonya csak a fuvardíj előzetes befizetése után továbbítható.

— Egy cigányprimás jegyzése a hadikölcönre. Megemlékezésre méltónak találjuk mert dicséretes hazafiság is. Toll Jancsi budapesti cigányprimás hadikölcönre való jegyzése Toll Jancsi az első kibocsátáskor 80 000, a 2 iknál 20 000, a 3 iknál 50 000 koronát, így összesen 150 000 koronát jegyzett.

— A régi huszkoronások. értesülésünk szerint azokat a régi huszkoronásokat, melyeken 1907. január 2 kelet van, december 31-én kivonják a forgalomból. Az osztrák-magyar bank még 1916. december 31-ig elfogadja fizetesképpen e bankjegyeket, ezután azonban már teljesen értéküket veszítik.

— A hadbavonultak családjaiknak támogatására jegyzett összeget f. hóra megfizették: Böhm Pál, Cserny Mária, Csonka Antalné, Ertsey Gyula, Farkas Istvánné, Horvát Gábor M. kossa Gusztávné, Oltay László dr. a kisegítő hadikórház sebesültjei javára 51 K 36 fillért adományozott. Köszönet. dr. Kellemen Károlyné.

— A fegyver áldozatai. Borzalmas szerencsétlenség történt az elmúlt heten Elek Ernő ujnepi bitokban az egyik fogoly örnekfegyvere tisztítás közben elsült és két munkásleányt olyan szerencsétlenül talált el, hogy azok nyomban meghaltak. Az áldozatok iránt

a részvét általános. A vizsgálatot megindították.

— Köszönet. A helybeli kisegítő hadikórház sebesültjeinek karácsonyára adakoztak: Hettyey Endréné 10 Kt, Szijártó Mariska 5 Kt, Barkóczi Károlyné 4 Kt, Gold Teréz 3 Kt, Bódis Ignácné és Geiger Jánosné 2—Kt, Németh Istvánné 1 Kt. — A helybeli ovo-iskolások karácsonyfájára adományoztak: Hettyey Endréné 10 Kt, Bódis Ignácné s Scholtz Károlyné 2—2 Kt, Németh Mari 1 Kt, Geiger Jánosné és Molnár Jánosné diót. — Hettyey Endréné alulirothoz 10 Kt küldött a Vöröskereszt-Egyesület karácsonyfájára; ezt az összeget az elnökség átvette. — Mindezekért köszönet. — Dr. Kellemen Károlyné.

— Adakozás. Az ovóban és a püspöklakban elhelyezett sebesült katonák karácsonyfájára adakoztak: Beldicéki Kálmán 10 K, Dr Orell Coriolan, Bozó Manóné, Vendel János Dr. Lukonich Gáborné 5—5 K, Steiner Simonné, M. Kossa Gusztávné 4—4 K, Krisztinkovichné, Dr. P úrstné özv. Hettyey Endréné 3—3 K, Sargóihné, Takácsné, özv. Luiser Lajosné, Fischer Mór, Darnay Kálmánné, Korein Samuné, Csizmasia Istvánné, Kazár Manóné, ifju Kovács Mihály, Tóth Gyuláné Orbán Lajosné, Tóth Györgyné, Novák Károlyné, Kiss Pius, Sümegi Tivadarné, Hettyei Lajosné, özv. Dr. Jenyay Gézné, Némeih Vi ma, özv. Tóth Józsefné, 2—2 K, Ksrbély Ferenc, N. N., N. N., Rizsárné, N. N., Epstein, Kovács Izidor, Klein Mór, Berger Sándorné, Eiterné, N. N., Bauerné Jám-bor Miki, Lengyelne 1—1 K, Darnai Károlyné, Virih, N. N., Horvát Gáborné, N. N., Lövingerné, 50—50 f. Prácsér László 40 f. Hoffmann 30 f. Nagy Mari, Szelené 20—20 f. N. N. 10 f. — Németh Anna, Vértessy Béláné, Dehény Józsefné, Barkóczi Károlyné, Bódis Ignácné, Joós Antalné 4 K. Hertelendy Gáborné, Hertelendy Pálné Önyé nővérek 2—2 K, Mautner Adolf 1 K Molnár Józsefné 60 f. Liszli Istvánné 40 f. Kondics Péter 10 f. összesen 232 K 30 fillér. Ebből 106 K 20 fillér Karácsonyi szeretet adományok számlájára Budapestre, a Képviselet-házhoz 8880 sz. csekk lapon a harcúterén küzdők részére beküldetett. — Az özv. vöröskereszt kórházban levő katonák karácsonyfájához, hozzájárulást és élelmiszereket szívesen fogadunk. Hazi ünnepély hó 24-én este 5 órakor lesz, melyre a tagokat vendégeket ezennel tisztelettel meghívjuk Sümeg 1915 dec. 18. Bánfi Alajos Scholtz Károlyné elnökök.

Felelős szerkesztő: Horvát Imre.

Szerkesztőtárs: Németh Böske.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Hirdetéseket

jutányos arakon elfogad
a kiadóhivatal.

Steckenperd-
liliumtejszappan

Bergmann & Co. cagtól Tetschen a.Elbe.

egyre nagyobb kedveltségnek és elterjedtségnek örvendő szépség gondozásában való fölülmulhatatlanságáért. Ezernyi elismerőlevél sok legnagyobb kiltintetés! Bevásárlásnál óvatosság! Ügyeljen nyomatékosan a Steckenperd védőjegyre és a cég helyes nevére! Darabja 1 koronáért kapható gyógyszerárakban, drogériákban, illatszerüzletekben stb. — Hasonlóképpen kiltinó Bergmann Manera liliumkrémje (80 fillér egy tubus). Kiltinó szerződés kezek gondozására.

mozgófényképszínház • Ramassetter-utca.

➔ Megnyitó előadás! ➔

December hó 19-én, vasárnap színre kerül:

Szenzációs műfilm!

Óriási siker!

Földöntuli hatalom

(Unterirdische Macht)

Dráma 4 felvonásban.

Eikó hét

Aktuális.

Rászedett Rodolfi

Vigjáték.

Polidor kövé mered

Humoros.

HELYÁRAK: Páholyszék (5 személyre) 5 K, Zöllye 80 f. Kőrszék 60 f. Támlásszék 40 f. **D i á k és g y e r m e k j e g y:** Páholyszék 60 fillér, Zöllye 50 fillér, Kőrszék 40 fillér. Támlásszék 20 fillér.

KATONÁK: (őrmestertől lefelé.) Zöllye 70 fillér. Kőr-zék 50 fillér. Támlásszék 30 fillér.

Kezdeté délután fél 4, este fél 6 és 8 órakor.